

C/2024/6262

28.10.2024

Skarga wniesiona w dniu 17 maja 2024 r. – Birių Krovinių Terminalas/Rada i Komisja

(Sprawa T-261/24)

(C/2024/6262)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Birių Krovinių Terminalas UAB (Kłajpeda, Litwa) (przedstawiciele: V. Nikitinas i A. Staševskaja, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zbadanie, na podstawie art 263 TFUE, zgodności z prawem działań Komisji w związku z wykładnią pojęcia „przekazywania” i stwierdzenie nieważności następujących dokumentów Komisji w zakresie w jakim definiują one pojęcie „przekazania” w sposób sprzeczny z prawem UE i orzecznictwem: (i) „Consolidated Frequently Asked Questions on the Implementation of Council Regulation No 833/2014 and Council Regulation No 269/2014” (skonsolidowana wersja najczęściej zadawanych pytań dotyczących wykonania rozporządzenia Rady nr 833/2014 i rozporządzenia Rady nr 269/2014), wydane dnia 22 czerwca 2022 r., z późniejszymi zmianami i (ii) „Przekazywanie” w stosunku do „Transport”;
- uznanie że, w braku niezbędnych kompetencji, poprzez dopuszczenie i w konsekwencji zaniechanie usunięcia wykładni pojęcia „przekazywania” z „Consolidated Frequently Asked Questions on the Implementation of Council Regulation No 833/2014 and Council Regulation No 269/2014”, wydanych dnia 22 czerwca 2022 r. z późniejszymi zmianami, które nie są zgodne z prawem UE, Komisja dopuściła się nadużycia władzy poprzez uchylenie się od zainicjowania postępowania legislacyjnego zgodnie z art. 31 ust. 1 TUE i niedopełniła swoich obowiązków zgodnie z art. 17 ust. 1 TUE;
- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, rozporządzenia Rady (WE) nr 765/2006⁽¹⁾ wraz z późniejszymi zmianami, oraz decyzji Rady 2012/642/WPZiB z dnia 15 października 2012 r.⁽²⁾ wraz z późniejszymi zmianami, w części w której są one niezgodne z postanowieniami umów międzynarodowych i prawa UE dotyczącego ograniczeń przewozu potasowych nawozów sztucznych z Białorusi do państw trzecich przez terminal BKT (port w Kłajpedzie);
- stwierdzenie, na podstawie art. 265 TFUE, zaniechania działania Rady i Komisji w odniesieniu do wniosku skarżącego wraz z nakazaniem podjęcia działania w celu doprowadzenia do zakończenia naruszeń umów międzynarodowych i innych przepisów UE oraz zastosowanie podjętych przez nie decyzji;
- zobowiązanie Rady i Komisji do wprowadzenia do rozporządzenia 765/2006 i decyzji 2012/642/CFS, przepisów, zgodnie z którymi środki ograniczające ustanowione przez nie znajdują zastosowanie do transportu kolejowego białoruskich potasowych nawozów sztucznych przez terytorium Unii pomiędzy granicą Białorusi i Litwy a terminalem BKT (port w Kłajpedzie), a także do innych przedsięwzięć związanych z przewozem do krajów trzecich w tym, lecz nie ograniczone tylko do nich, przeładunkiem, transportem towarowym, kontrolą, usługami finansowymi i płatniczymi itd., lub, alternatywnie, zobowiązanie Komisji i/lub Rady do wydania stosownych oficjalnych wyjaśnień lub wskazówek;
- obciążenie Rady i Komisji kosztami postępowania..

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r. dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko prezydentowi Aleksandrowi Łukaszence i niektórym urzędnikom z Białorusi (Dz.U. 2006 L 134, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2012/642/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi (Dz.U. 2012 L 285, s. 1).

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nadużycia władzy przez Komisję, poprzez uchylenie się od zainicjowania postępowania legislacyjnego, dopuszczenie się oczywistych błędów co do prawa i naruszenie zasady legalności, pewności prawa i równowagi instytucjonalnej.
 2. Zarzut drugi dotyczący niezgodności rozporządzenia 765/2006 i decyzji Rady 2012/642/CFS z postanowieniami umów międzynarodowych i prawem UE. Skarżący podnosi następujące argumenty na poparcie swojego żądania stwierdzenia nieważności:
 - naruszenie zasad legalności i proporcjonalności;
 - naruszenie zasady pewności prawa;
 - naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań;
 - naruszenie zasady podstawowych praw skarżącego, w tym prawa do wolności prowadzenia działalności gospodarczej.
 3. Zarzut trzeci dotyczący zaniechania działania przez Radę i Komisję.
-